

بسمه تعالی

عروس دریا

نرگس جان دخترشادان مادر
دوده را، تو باهفت سال دیگر
چرا رفتی زپیشم اینچنین زود ؟
چه دیدی از من آواره آخر ؟
گل با علم وبا فرهنگ، عزیزم
شدی پژمرده در عین جوانی
برفتی ناگهان از پیش مامت
بدیدی زره، کم مهری از من ؟
شب شا دعروسیت ندیدم
توخویش واقربا، بریان نمودی
برادرها هم ازداغ فراقت
فگندی اقربا، درمجمرغم
شبی دیدم بخوابت، نازنینم
چه خوش کز خواب بیدارم نمیشد

فدایت جان من، ای جان مادر
در آغوشم بُدی، جانان مادر
زدی آتش بجانم، جان مادر
زدی برهم سروسامان مادر
گل نرگس، گل ریحان مادر
تونرگس جان، گل خندان مادر
گل فرهیخته، بوستان مادر
که ترکم کرده رفتی، جان مادر
به دریا، حجله کردی جان مادر
سفرکردی چوازکیهان مادر
چومجنون گشته اند، ریحان مادر
نمودی دوستان، گریان مادر
که بودی درکنارم، جان مادر
که میبودم به نزدت، جان مادر

بی بی زینب (س) ترا دعوت نموده
بهشت رفتی عزیزم، نورچشمم
به جز صبر خدا، چاره ندارم
بمیرم، جان من، جانان مادر
بکن بس "حیدری"، نوحه سرائی
که خون شد جاری، از چشمان مادر

پوهنوال داکتر اسدالله حیدری
۲۷، ۱۲، ۲۰۱۲، سdney

منظومهء فوق در رثاء نرگس جان شهید دختر محترمه پوهنمل رخشانه جان
"سرور" سروده شد. مرحومه نرگس جان دختری بود بیست و هفت ساله، بسیار
پابند مسائل اسلامی، که مادرش به تنهایی و بازحمات گوناگون وی را به
درجات بالای علمی رسانیده بود.
موصوفه دودگری علمی یکی درجهء لسانس درمدیکل ساینس و دیگری
درجهء
ماستری در تعلیم و تربیه را از آن خود کرده بود.
نرگس جان را گرگ اجل بتاريخ ۱۲، ۱۲، ۱۲، به دریا فرو برده و جان
شیرینش را گرفت.
این ضایعه بسیار المناک و جبران ناپذیر را نه تنها برای مادر و دیگر اقاربش،
بلکه برای تمام جامعهء افغانی از اعماق قلبم تسلیت عرض نموده و از خداوند
مٔان روح موصوفه راشاد و جنات النعیم را منزل و مأوای خودش و صبر
جمیل
و اجر جزیل را برای اقارب و دوستانش، اخصاً برای مادر داغ دیده اش استدعا
دارم. همهء ما از خدا (ج) هستیم و بازگشت ما به سوی اوست.